

§ 49.

For saa vidt Beløb, der paa Skifte tilfalde Noget, skulle inddrages under Overformynderiets Bestyrelse, maa der ikke uden Samtykke af Justitsministeriet for saadanne Beløbs Bedkommende gives Udlæg i udenlandske Pengeeffetter, som ikke kunne noteres her i Landet, eller som kunne opsiges til Udbetaling under saadanne Former, at der kun med Vanskelighed kan erholdes Kundskab om Forfaldstiden, eller hvis Renter maa indkasseres i Udlandet.

§ 50.

Boets Slutning kan foregaa i en Skiftesamling ved Opgjørelse til Skifteprotokollen, og naar da alle Bedkommende erklære sig tilfredse med Opgjørelsen, ske Udtællingerne med det samme.

Hvor denne Fremgangsmaade efter Boets Bessaffenhed ikke kan benyttes, bør Skifteretten, saasnart Boet er modent dertil, optage det til Slutning og forfatte et Udkast til Opgjørelse, hvortil den har en Frist af i det Høieste 6 — eller, naar den bestaar af flere Medlemmer, 12 — Uger fra Optagelsesdagen. Udkastet bør, dersom ikke alle Bedkommende erklære, at de antage den, efter foregaaende offentlig Bekjendtgørelse, henlægges hos Skifteretten til Eftersyn og Overveielse i 14 Dage, inden hvilken Fristens Udløb enhver heri Interesseret kan henlede Skifterettens Opmærksomhed paa mulige Feil og Mangler i den. Finder Skifteretten den fremsatte Bemærkning grundet, berigtiger den Udkastet i Overensstemmelse hermed; men i modsat Fald, saavel som naar ingen Indvending fremkommer inden Fristens Udløb, affattes den endelige Opgjørelse i Overensstemmelse med Udkastet, og Skiftet sluttes, saaledes at Forandring deri kun kan ske ved Paaanke.

Udtællinger i Genhold til Opgjørelsen foregaa først, naar Paaankefristen (§ 88) er udloben, uden at Paaanke af den er sket, eller alle Bedkommende frafalde Paaanke.

Kapitel 4.

Om Behandlingen af Dødsboer, i hvilke Arv og Gjæld vedgaaes.

§ 51.

Naar Arv og Gjæld vedgaaes, bliver der at forholde saaledes med Boets Behandling, som de myndige Arvinger og de Umyndiges eller Fraværendes Bærger ere enige om at begjære, dog at Skifteretten kan negte sin Godkjendelse af en Bærges Erklæring, naar den skønner, at den tagne Beslutning vil skade Myndlingens Arv.

Er der Uenighed mellem Arvingerne, eller udeblive de alle, naar Beslutning paa Skiftesamling skal tages, tilfalder det Skifteretten at tage fornøden Bestemmelse. Retten har her ved at tage det størst mulige Hensyn til de fremsatte Meninger, men den er ikke bunden ved dem, hvortil den har at handle efter sit Skjøn om, hvad der bedst tjener Samtliges og især de Fraværendes og Umyndiges Arv.

§ 52.

I de heromhandlede Boer behøver Indkaldelse til Kreditorer ikke at udstedes, medmindre nogen Arving forlanger det. Naar ikke alle Arvinger ere myndige og tilstede, bør Indkaldelse dog udstedes, medmindre Skifteretten efter de foreliggende Omstændigheder anser det for unødvendigt.

Boet maa ikke deles mellem Arvingerne, med mindre de anmeldte Kreditorer samtykke, hvis de ikke fyldestgøres, eller Sikkerhed stilles dem for, at de ville blive fyldestgjorte til Forfaldstid, og, for saa vidt Indkaldelse udstedes, først efter Udløb af den ved samme givne Frist.